

USMÍVEJ SE

Život blahoslavené Zdenky Schelingové

Pár slov na úvod

U Zdenky Schelingové, obdivuji zvláště dvě skutečnosti: její ochotu riskovat pro dobro a její vnitřní sílu vytrvat a nezradit, když se musí nést následky správného chování.

Dokázala riskovat pro záchranu kněze. A zachránila jej. Jak často víme, co by bylo dobře udělat, ale ne vždy se do toho pustíme a někdy jsme v podobné situaci jako byla Zdenka, že totiž můžeme vykonat něco, co nemůže vykonat někdo jiný. Byla v podobné situaci jako královna Ester. Zdánlivě mohl krále Achašveroše ovlivnit kdokoliv jiný. Ve skutečnosti to mohla udělat jediné ona. Jistě tam bylo více ošetřujících sester případně lékařů, kteří mohli... ale ve skutečnosti jediná Zdenka chápala a měla odvahu riskovat. Dokázala se rychle rozhodnout a byla ochotna pomoci. V jejím srdci byla velká láska.

Následky, které tento její čin přinesl, byly pro ni hrozné. A přece je přes obrovské utrpení dokázala unést. Nejenže své ponižování a mučení nesla s Kristem, ale nesnížila se k tomu, že by jakkoliv porušila svou věrnost Pánu a zradila. Tuto věrnost si chceme na její přímluvu vyprošovat i my.

P. Marek Dunda

**„Znám jen jedno, co je třeba udělat v každém dni i noci tohoto života:
milovat Ježíše, milovat ho celou silou svého srdce a ustavičně pro něho
zachraňovat všechny duše. Chci, aby byl milovaný.“**

Blahoslavená Zdenka Schelingová

O Vánocích, kdy lidé slaví Narození Pána Ježíše, se roku 1916 v malé vesničce v hornatém kraji na Slovensku, narodilo děvčátko, které dostalo jméno Cecílie. Maminka ji hned po narození zasvětila Bohu a její tatínek o ní dojatě řekl: „*Jaký to dar z nebe, právě na Boží narození, okolo půlnoci, co z ní asi bude?*“

Úkol: Když najdeš všechna slova a zbylá písmenka přečteš po řádcích, dozvíš se, kde se Cecilka narodila.

obr. 1

K	Z	V	O	N	E	K	R	K
D	Ů	M	I	J	E	L	E	N
K	O	V	K	Ů	Ň	Á	A	I
V	K	K	R	U	K	A	U	H
Ě	N	O	M	O	S	T	T	A
T	O	L	N	L	E	S	O	A
I	P	E	S	Z	Á	M	E	K
N	O	N	Y	R	L	U	K	O
A	S	O	N	V	L	A	K	S
L	E	D	A	Ž	Á	B	A	V
E	N	P	O	N	O	Ž	K	A

Slova k vyškrtání: kos, zvonek, dům, zámek, kniha, jelen, auto, kůň, květina, okno, pes, led, sen, ponožka, luk, syn, koleno, žába, les, ruka, most, vlak

Vesnice se jmenovala: _____

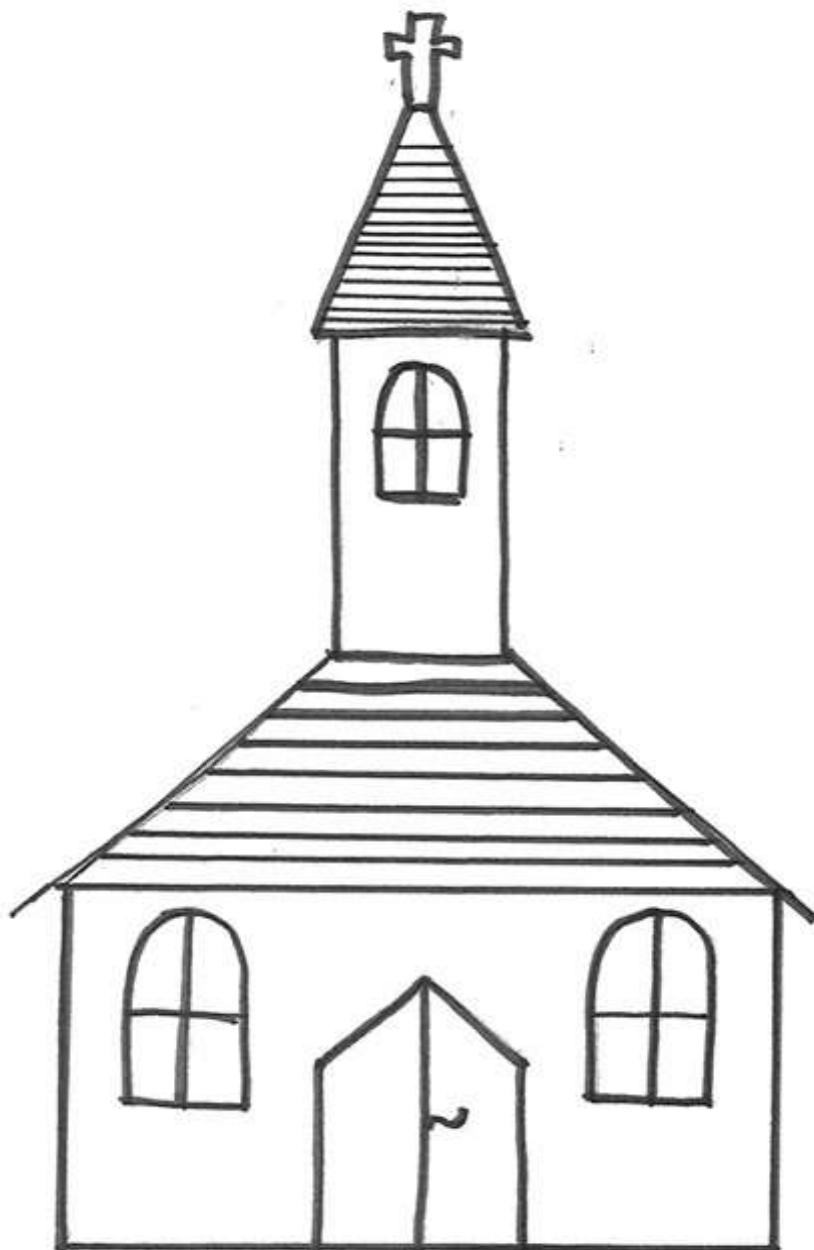
Ve farním kostelíčku sv. Josefa Dělníka byla malá Cecílie pokřtěna dne 27. prosince 1916. Její rodiče se jmenovali Pavol a Zuzana. Měla deset sourozenců, ale jedna sestřička zemřela ještě v dětství. Cecilka byla druhá nejmladší. Nejsilnější vztah měla se svým o tři roky mladším bratrem Cyrilem.

Celé dětství prožili spolu. Běhali po loukách, hráli s ostatními dětmi různé hry, pomáhali mamince při práci v kuchyni i okolo domu.

V rodině panovala hluboká láska k Pánu Ježíši, podporovaná modlitbou, horlivostí a krásnými vzájemnými vztahy. Žít s Pánem Bohem v této rodině bylo samozřejmostí, s modlitbou na rtech se vstávalo a s modlitbou na rtech se také usínalo. Účast na bohoslužbách v neděli a ve všední dny byla běžnou součástí rodiny, ve které Cecilka vyrůstala.

Úkol: Vybarvi kostel sv. Josefa Dělníka

obr 2

Na podzim roku 1922 nastoupila Cecilka do 1. třídy. Ve škole se učila číst, psát, počítat, ale především i o Pánu Bohu. Mezi svými spolužáky byla velmi oblíbená, protože byla pilná, pracovitá, poslušná a ráda pomáhala druhým. Přestože měla útlou postavu a citlivou povahu, vyzařovala z ní obrovská vnitřní duchovní síla a nechyběl jí ani smysl pro humor. Základní školu ve své rodné vesničce navštěvovala až do roku 1930.

Úkol: Zakroužkuj ta slova, která vyjadřují, jak mohu pomoci, případně udělat radost druhým. Pokud by Tě napadla i nějaká další slova, než ta, která jsou uvedena, můžeš si je napsat na tečkovou linku.

MODLITBOU ÚSMĚVEM POMLUVOU NADÁVKOU

LHANÍM BITÍM HEZKÝM SLOVEM OBJETÍM

DOBROU RADOU POVZBUZENÍM SPOLUPRACÍ

Další možnosti.....

Na pozvání místního pana faráře, otce Viktora Milana, přišly do rodné vesničky Cecílie, Milosrdné sestry sv. Kříže. Řádové sestry vyučovaly děti ve škole, ošetřovaly nemocné a pomáhaly formovat duchovní tvář dědiny. Příklad hluboké lásky, modlitby, ochoty pomoc lidem v nouzi a obětavost Milosrdných sester, brzy v duši mladičké Cecílie probudil touhu zasvětit se Pánu Bohu. Rodiče byli jejím rozhodnutím nadšeni a sourozenci byli na svou sestru velmi hrdí.

Na Boží pozvání odpověděla Cecílie Schelingová vstupem do kongregace Milosrdných sester sv. Kříže v Podunajských Biskupicích. Bylo ji tehdy pouhých 15 let. Kromě řeholní formace se jí také dostalo odborného vzdělání. Navštěvovala Dívčí školu, dva roky ošetřovatelské školy a speciální kurz radiologie. Své první sliby složila 30. ledna 1937 a přijala řeholní jméno Zdenka. Pánu Bohu na celý život se zasvětila 28. ledna 1943.

V den složení prvních slibů si do svého zápisníku napsala:

„Pane, má duše stojí před tebou jako krásný jarní den, plný květů, vůní a jasu. Co uděláš s tímto jarem, Pane? Sešleš kruté, dusné dny, aby květy opadaly, vůně zmizela, zpěv utichl? Nuže, Pane, ať se stane Tvoje vůle, vždyť jen tak dozrává bohaté ovoce. Jen jednoho mě chraň: netrestej mě tak, aby ta krásná jarní krajina mé duše zůstala navždy krajinou sice pokojnou, ale bez snahy, bez práce, bez zkoušek, bez pokroku, krajinou mrtvou pro Tebe a pro mé bližní.“

Úkol: Vybarvi kříž podle čísel:

(1) žlutá, (2) hnědá, (3) modrá, (4) červená, (5) zelená,

obr 3

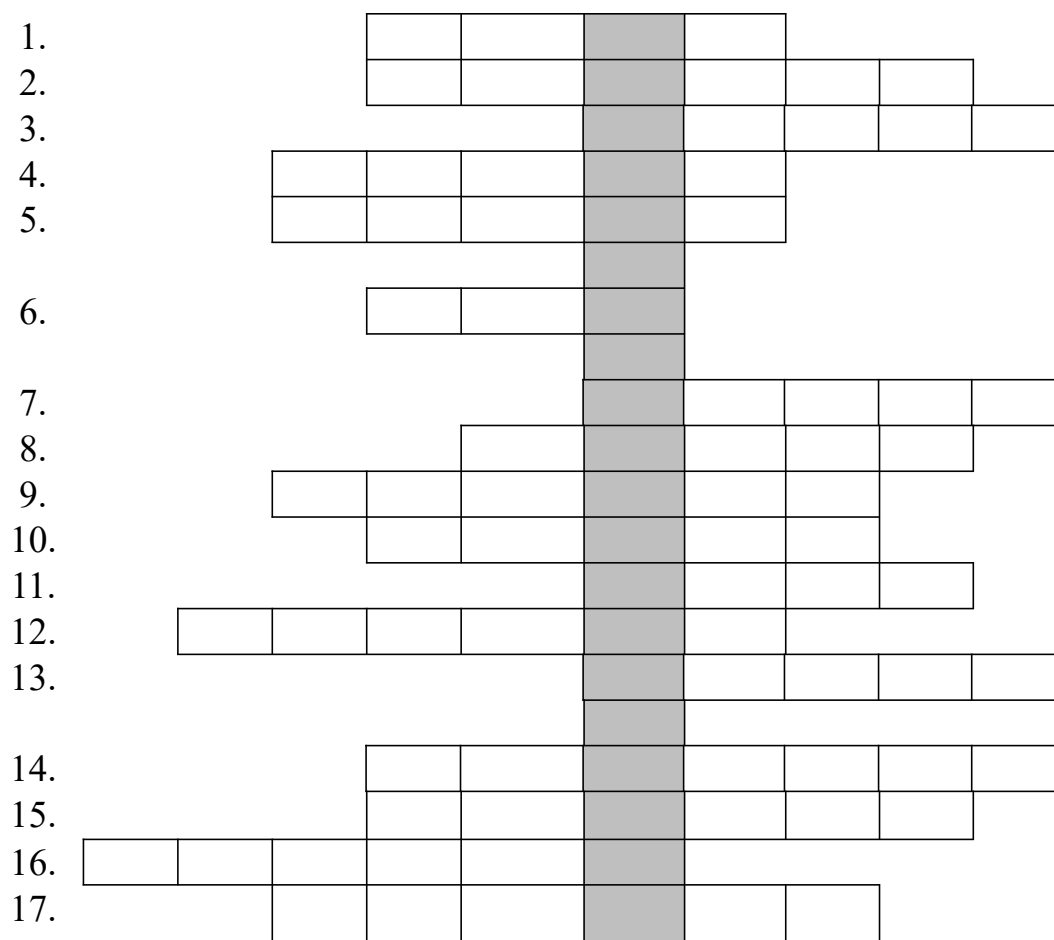
		1		
		2		
1	3	4	3	1
		5		
		2		
		5		
		1		

Po prvních slibech začala sestra Zdenka pracovat jako ošetřovatelka. V nemocnici v Humenném si získala přízeň i uznání lékařů, sester a pacientů. Byla svědomitá, spolehlivá a měla smysl pro pořádek a čistotu. Nejdůležitější však bylo její silné spojení s Bohem a její neustálá ochota sloužit Bohu a svým bližním. Svědčí o tom i modlitba, kterou si napsala do svého zápisníku:

*„Můj drahý Spasiteli, nedopust',
abych se stala lenivou ve věrném plnění povinností svého povolání.“*

Později byla poslána do nemocnice v Bratislavě. I zde byla velmi oblíbená. Lidem se vryla do paměti její usměvavá tvář a vnitřní pokoj, který z ní vyzařoval. Často to pro nemocné, kteří trpěli velkými bolestmi, mělo daleko prospěšnější účinek, než samotné léky. Jeden z lékařů, se kterým sestra Zdenka pracovala na stejném oddělení, o ní řekl krásná slova.

Úkol: Sestra Zdenka byla... obr 4

1. První člověk se jmenoval...
2. Jonáš byl poslán do města...
3. Otec krále Šalomouna se jmenoval...
4. Kdo oznámil Panně Marii, že se stane maminkou Božího Syna...

5. Posvátná kniha křesťanů se jmenuje...
6. Jaký je znak evangelisty Marka?
7. Blízký přítel Pána Ježíše- vzkřísil ho z mrtvých, měl sestru Marii a Martu...
8. Jak se jmenoval člověk, který pomáhal Pánu Ježíši nést kříž...
9. Řeka, ve které byl Pán Ježíš pokřtěn, se jmenuje...
10. Pěstoun Pána Ježíše se jmenuje...
11. Pán Ježíš byl přibit na...
12. Místo narození Pána Ježíše...
13. Jméno maminky Pána Ježíše...
14. Jak se jinak říká Slavnosti Seslání Ducha Svatého...
15. Člověk, který je prohlášen za blahoslaveného nebo svatého je...
16. Místo, na kterém se obvykle scházíme ke slavení mše svaté...
17. Člověk, který vylezl na moruši...

Po „vítězném“ únoru roku 1948 však nastalo pro věřící a celkově pro Církev těžké období. Komunistická strana, která se tehdy dostala na mnoho let k moci, se snažila, aby lidé přestali věřit v Pána Boha a mít Ho rádi. Aby Ho opustili, zradili a nechťeli Ho ve svém životě. Používali k tomu jakýkoliv způsob, jen aby dosáhli svého. Církvi byl zabaven veškerý majetek a svoboda tisku byla také velmi omezená a byly zavírány i kláštery I Milosrdné sestry svatého Kříže musely opustit nejen rodnou vesnici sestry Zdenky, ale i provinciální dům v Podunajských Biskupicích. Staré a nemocné sestry byly umístěné do soustředovacích klášterů a představené a mladší sestry byly nucené pracovat na polích a potom v továrně v českém pohraničí.

Ostrému pronásledování byli vystaveni biskupové, kněží, řeholníci, řeholnice a lidé, kteří s danou situací nesouhlasili. Mnohým kněžím byl odebrán státní souhlas, a proto nemohli veřejně vykonávat své duchovní povolání. Ale i přesto, že riskovali soudní proces a vězení, tak je to neodradilo a udělovali lidem svátosti a sloužili mše svaté.

Za takové situace se mnoho kněží, řeholníků a bohoslovců snažilo utéct za hranice, na Západ. Legálním způsobem opustit zemi bylo samozřejmě naprosto nemožné, proto se snažili překročit hranice tajně. Jakoukoliv pomoc při takovém útěku těmto lidem vláda označila za velezradu a byla přísně trestána. Sestra Zdenka jednou řekla:

„Nevím, co bych udělala, kdybych mohla zachránit, alespoň jednoho kněze.“

S velkou bolestí a smutkem se dívala sestra Zdenka na kněze, kteří byli po těžkém výslechu a mučení převezeni do nemocnice k ošetření a léčení. Sestra Zdenka měla kněze a kněžskou službu ve velké úctě. Byla si vědoma toho, že nikdo jiný nemůže pro lidi udělat více než kněz. O jednom knězi, který ležel u nich na oddělení, se dozvěděla, že bude odsouzený k smrti nebo půjde do vězení na Sibiř. Prozradil jí to příslušník Státní bezpečnosti, když jí jednou večer oznámil, aby tohoto kněze připravila na odvoz. Sestra Zdenka se nejprve vyděsila, ale potom si v kapli klekla pod kříž a prosila:

*„Pane, Bože, za jeho život obětují ten svůj.
Pomoz mu zůstat naživu a dostat se do bezpečí.“*

Sestra Zdenka se rozhodla neseďt s rukama v klíně, ale rozhodla se jednat. Zkontrolovala pacienty na svém oddělení, zda něco nepotřebují a potom se zeptala příslušníka Státní bezpečnosti, zda by mu nepřišel vhod čerstvý teplý čaj. Do tohoto čaje tajně nasypala uspávací prášek, takže dozorce po vypití velmi tvrdě usnul. Sestra Zdenka nemeškala a šla pro vězněného kněze, aby mu pomohla utéct z nemocnice. Nastal však problém, protože daný kněz neměl boty. Sestra Zdenka proto vyzula boty dozorců a dala je knězi, který tak mohl utéct z nemocnice.

Úkol: Jméno kněze, za kterého se rozhodla obětovat svůj život, a pomohla mu utéct z nemocnice, se dozvíš, když si vypíšeš zvýrazněná písmena.

obr 5

ŠNEK	
PRUT	
VĚŽ	
PARNÍK	
VRÁNA	
NANUK	
ZNAČKA	
AUTO	
ŠAŠEK	
SUŤ	
PÁSKA	
SVĚTLO	

Jméno kněze je:.....

Sestra Zdenka věděla, že situace je velmi vážná, ale nebála se. Rozhodla se z lásky k Pánu Ježíši a k bližním obětovat pro druhé o mnoho více, než jsou schopni a ochotni udělat jiní lidé. Vždyť konat dobro spojené s ustavičným přinášáním obětí se stalo její životním cílem, a to i za cenu velkého utrpení. Do svého deníku si zapsala:

„Nebojme se trpět. Bůh nám dá vždy tolik odvahy, kolik trpíme. A když přidá utrpení, přidá i milost. Nic mě nezastraší, ani vítr, ani husté mraky. A kdyby se tak stalo, bude to jen krátká chvíle, aby vzrostla moje důvěra a jistota v Něho, že za mraky je moje milované slunko.“

Dne 29. února 1952 vtrhli příslušníci StB do Státní nemocnice v Bratislavě. Sestra Zdenka byla zatčena a převezena do Justičního paláce. Zde byla vyslýchána. Chtěli ji přinutit, aby prozradila podrobnosti útěku kněze, ale především jmenný seznam těch, kteří ji s tím pomáhali. Když odmítla spolupracovat, byla krutě bita a mučena:

„Vyšetřovatel mě chytil, a tak jak jsem byla oblečená, hodil mě do nějakého koryta s ledovou vodou. Takto ponořená hlavou dolů do vody, jsem pocítila strašnou bolest ve vnitřnostech, protože obrovská noha nějakého muže tiskla moje tělo ke dnu koryta. Až když jsem se dusila a lapala vzduch, vytáhl mě za vlasy. Udělal to desetkrát. Už jsem nemohla dýchat, omdlívala jsem. Přestali. Nasadili mi tmavé brýle a vlekli mě po chodbě a hodili mě do cely bez oken. Zůstala jsem ležet tak, jak jsem byla, v těch mokrých šatech. Když jsem se probrala, hledala jsem, co bych si dala pod hlavu. Nenahmatala jsem nic. Tak jsem si vyzula boty a dala si je pod hlavu. Bylo to měkčí než ten studený beton.“

Svým nezlomným postojem uskutečňovala slova Pána Ježíše, které řekl svým učedníkům: „Ale vaše řeč nechť je ano – ano, ne – ne.“ (Mt 5,37) V očích vyšetřovatelů, ale byla tato věrnost pravdě svéhlavostí, kterou chtěli zlomit za každou cenu. Proto byla sestra Zdenka podrobena dalšímu mučení, krutému bití až do bezvědomí, během kterého utrhla brutální údery po celém těle, nezastavily je ani citlivá místa ženy a její oblečení.

„Už jsem nevěděla, zda je den nebo noc a nepamatuji si, jak dlouho jsem byla na samotce. Po nějakém čase se mi zdálo, že to nikdy neskončí. Náhle mě však

převzeli do jiné cely. Tam mi dali najíst a napít: před soudem jsem musela vypadat lépe.“

Soudní proces sestry Zdenky se konal v Bratislavě dne 17. června 1952. Po odsouzení ji převzeli do vězení v Rimavské Sobotě.

Úkol: Když vypočítáš tento příklad, zjistíš, na kolik let byla sestra Zdenka odsouzena.

$$100 + 20 - 70 + 59 - 38 + 10 - 50 + 5 - 12 - 10 - 2 =$$

Jednoho dne ji dozorce podal obálku s čistým papírem, aby mu napsala všechno, co se od svých spoluvězeňkyň dozvěděla. Ona vzala obálku a položila ji na okénko prázdnou. Na papír nenapsala nic, protože nechtěla donášet. Za trest byla převezena do daleko tvrdšího vězení.

Úkol: V číselné řadě jsou schovaná písmena, když je objevíš a správně zapíšeš, dozvíš se, ve kterých dalších městech ve věznicích byla sestra Zdenka.

45687B56978R42316N7824O

461235P8975A52314897R0014D47895U564231B7845I874C234E

P023456R1122A6549H425A NA

P2369A87945N456978K0145R012Á478C965I

Ta města jsou:

.....

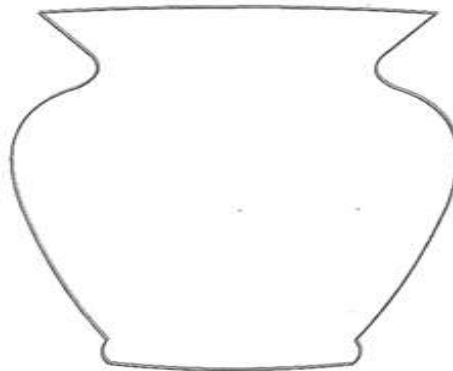
Tvrdé vězeňské podmínky, surové metody vyšetřovatelů, společně s podlomeným zdravím už v mládí, se na ní vážně podepsalo. Sestra Zdenka onemocněla rakovinou prsu. Byla převezena do nemocnice v Praze na Pankráci, kde se musela podrobit amputaci pravého prsu. Rána, která vznikla, byla strašná. Nejhorší však bylo, že se sestře Zdence nedostala téměř žádná lékařská péče. Ránu jenom vyčistili a převázali a ani nedostala žádné léky na bolest. Kromě toho se ve vězeňské cele dostatečně netopilo a jídlo bylo nedostačující. Sestra Zdenka celou tuto situaci přijala s naprostým pokojem v srdci a odevzdaností do Božích rukou. Nikdy si nestěžovala a o lidech, kteří ji mučeli neříkala nic špatného.

V nemocnici se sestřička Zdenka setkala s politickou vězeňkyní Helenou Kordovou, která o ni pečovala. Mezi oběma ženami se vytvořila mimořádná blízkost, a to i přesto, že sestra Zdenka ještě dlouho po operaci kvůli nesnesitelným bolestem nemohla mluvit. Nejvíce je sblížovala modlitba, a to každodenní modlitba růžence. Paní Helena brzy zjistila, že sestra Zdenka je velkou ctitelkou Panny Marie. Později sestra Zdenka projevila paní Heleně mimořádnou důvěru, když jí pověděla o mučení, které prožila a o smyslu svého utrpení.

Po třech týdnech od operace byla sestra Zdenka přesunuta do Brna. Loučení s paní Helenou bylo pro obě velmi bolestné. Sestra Zdenka jí tehdy řekla: *„Nesmíme plakat! Ty jednou budeš svobodná, já však už nikdy. A až se tak stane, přijď na můj hrob a polož mi na něho kytici bílých růží, mám je velmi ráda.“*

Úkol: Vybarvi vázu a dokresli do ní kytici květin, které měla sestra Zdenka tak ráda.

obr 6

Zdravotní stav sestry Zdenky se prudce zhoršoval a bylo zjevné, že jí na tomto světě už nezbývá moc času. Představitelé komunistického režimu si samozřejmě nepřáli, aby političtí vězni umírali ve vězení a stali se tak mučedníky Katolické církve. Z tohoto důvodu udělil prezident republiky dne 15. dubna 1955 sestře

Zdence amnestii. V té době byla opět vězněná v Praze na Pankráci, odkud ji další den propustili.

Její první cesta po propuštění z vězení vedla do kostela, kde se vyzpovídala a přijala Nejsvětější svátost. Potom odcestovala ke své přítelkyni do Pardubic, po pár dnech do Bratislavy a nakonec do Trnavy. Mohla si znovu obléct řeholní rouchou, které jí představitelé komunistického režimu odepřeli nosit během vyšetřování a pobytu ve vězení. Milosrdné sestry sv. Kříže jí vybavili pobyt v nemocnici v Trnavě na onkologickém oddělení. Tam si sestra Zdenka vzdychla: „*Tak, odted' už patřím sem.*“ Nic jí nebylo potřeba vysvětlovat. Jako někdejší sestra v nemocnici si byla jistá, že se neodvratně blíží finále jejího života. Plíce byly zasažené metastázemi, které jí znemožňovaly dýchání. Sestra Zdenka prožila však na smrtelné posteli ještě jeden malý dotek Boží lásky.

Úkol: Když doplníš písmenka podle čísel, dozvíš se, kdo navštívil sestru Zdenku jen pár dní před smrtí.

obr 7

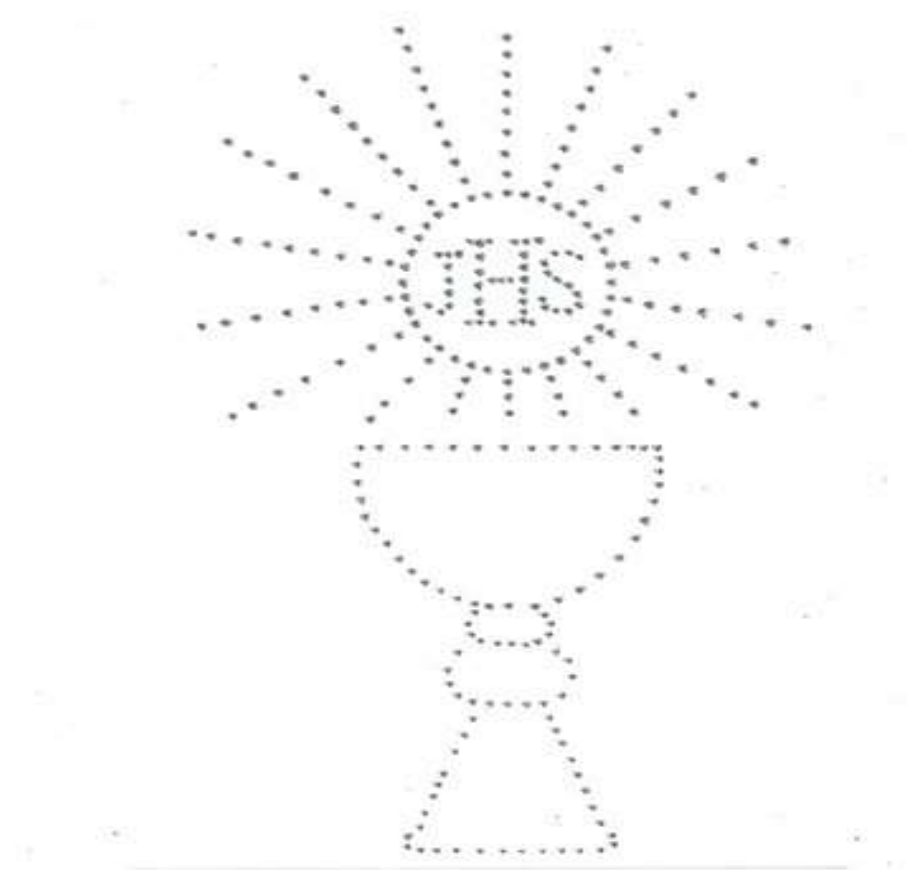
1=A 2=I 3=M 4=K 5=N

3	1	3	2	5	4	1

V neděli 31. července 1955 se přiblížil konec pozemského putování sestry Zdenky. Svaté přijímání jí měl, tak jako každý den přinést duchovní otec Julius Hrubý hned po skončení mše svaté. Sestra Zdenka však cítila, že umírá, a proto se na zdravotní sestru obrátila s prosbou. „*Velmi se těším na setkání s Pánem Ježíšem. Mohla byste poprosit kněze, aby mi přinesl svaté přijímání? Asi se už nedožiji do konce mše svaté...*“ Po přijetí Pána Ježíše si pro sebe zašeptala: „*Bůh tak chce, necht' se stane Boží vůle...*“ Dřív než skončila mše svatá v nemocniční kapli, sestra Zdenka tiše a pokojně zemřela.

Sestru Zdenku pohřbili dne 2. srpna 1955 na hřbitově v Trnavě. V říjnu roku 1979 však bylo její tělo z důvodu rušení hřbitova převezeno do společného hrobu sester v podunajských Biskupicích.

Úkol: Když spojiš tečky, dozvíš se, kdo byl životní láskou sestry Zdenky. obr8

V důsledku změněných politických podmínek po období Pražské jara, zákon umožňoval žádat o rehabilitaci pro nespravedlivě odsouzené. Na žádost bratra sestry Zdenky, Cyrila Schelinga rozhodl Krajský soud v Bratislavě dne 6. dubna 1970 v tomto smyslu: Rozsudek o velezradě není oprávněný. Vykonané skutky nepředstavovaly žádné nebezpečí pro společnost a nevyžadovaly si nějaký trest. Činnost, která byla podkladem pro odsuzující rozsudek, byla vyprovokována, organizovaná a i řízená orgány bezpečnosti a obviněná byla uznána vinnou trestným činem velezrady v rozporu s tehdy platným trestním zákonem.

Pán Ježíš přislíbil, že se přizná před svým Otcem k těm, kteří Ho vyznají před lidmi. Na sestře Zdence to výjimečným způsobem splnil, když ji daroval své Církvi jako novou přímluvkyni v nebi. Dne 14. září 2003 byla sestra Zdenka papežem Janem Pavlem II. prohlášena za blahoslavenou.

Jako by Bůh chtěl odměnit veškeré utrpení, mučení a vše další, co musela prožít tím, že se tak stálo právě na Svátek Povýšení Svatého Kříže.

Úkol: Na volné řádky si můžeš napsat, koho svěřuješ blahoslavené sestře Zdence, aby se za něho/ni přimlouvala v nebi.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kněz, za kterého sestra Zdenka obětovala svůj život, zemřel dne 5. dubna 2003. Bylo mu 90 let a byl 63 roků knězem.

Sestra Zdenka a paní Helena Kordová se už nikdy nesetkaly. Paní Helena byla propuštěna na svobodu v roce 1960 a o několik let později emigrovala společně se svým synem do Anglie. Na Slovensko se vrátila až v roce 1994, aby mohla splnit slib. Na hrob sestry Zdenky položila velkou kytici bílých růží.

Sestro Zdenko Schelingová

Text: P. Marek Dunda

Hudba: Anna Balintová

R: Sestro Zdenko Schelingová, příklad Tvůj k nám volá znova, neváhejte, lásku mějte

7 pro Krista vždy vytrvejte. Sloka: Vždyť odvahu nelze hrát, tu je možné prokázat.

14 Ani lásku nenahraješ, ať si jak chceš na co hraješ.

2. Ty jsi lásku v srdci měla, nabídla ses Bohu celá. Pro Krista jsi riskovala, život svůj jsi v sázku dala.
(R)
3. Vždyť odvahu nelze hrát, tu je možné prokázat. Ani lásku nenahraješ, ať si jak chceš na co hraješ.
(R)
4. Když ses takto osvědčila, nebe jsi si vysloužila. My teď k tobě voláme přimlouvej se žádáme.
(R)

Některé myšlenky z deníku blahoslavené sestry Zdenky

1.

Usmívej se!

S úsměvem trhej růžičky bolesti.

S úsměvem rozdávej slova.

S úsměvem pomáhej.

S úsměvem přijímej nespravedlnost.

S úsměvem nes nepravdu.

S úsměvem přijímej, když ti lžou.

S úsměvem kráčeť na odpočinek.

S úsměvem zakrývej všechno, co tě bolí.

S úsměvem kráčeť, i když jsi velmi smutná.

S úsměvem kráčeť na Golgotu,

tam, najdeš Toho, který všechnu zlobu,

faleš, lež lidí poznal dřív než ty.

Tebe už jen nechává kráčeť po vyšlapané cestě...

Jaká nevděčná by si byla, kdyby si se všemu neusmála!

2.

Blahoslavení nenároční, neboť jim patří každé vítězství.

3.

Utrpení otevírá mysl pro Boží myšlenky.

Trpět ve stavu milosti je východiskem velkých skutků.

4.

Když miluji Krista, všechno je lehké!

5.

Musíme růst v poznání Boha, když nebudeme růst v poznání Boha, budeme růst v poznání světa. A co bude růst před námi, to si zamilujeme.

6.

Toužíš najít a hledáš cestu k dokonalosti?

Poznám jen jednu a to je láska.

7.

Láska je jako měkký koberec, zakryje všechny drsnosti cesty.

8.

Tajemství lásky je v důvěře. On nic nechce, jen milovat. To mu stačí.

9.

Cokoliv nás zastihne dnes nebo zítra, i do smrti, Bůh o tom ví, a při všem nám žehná. Jeho dobrota urovnává všechny cesty našeho života. Jeho všemohoucnost neopustí ani na jeden den naše slabé ruce, Jeho dobrotivost narovná všechny cesty našeho života.

10.

Životní údery vyžadují někdy velkou víru.

11.

Když mi zůstane On, co by mi chybělo? Když mě On miluje, co by mě potom bolelo? Jsem spokojená. On to se mnou myslí nejlépe.

12.

Na prvním místě je pro mě vždy jen Boží vůle,
pro nicotu a hřích není místo v mém srdci.

13.

Spolehlivým zkušebním kamenem pravé lásky je věrnost.
Věrnost v malém. V tom je skrytá velká dokonalost.

14.

Dokonalost se rodí a roste z lásky
a jde dále ruku v ruce s postupným odpoutáváním se od všeho stvoření.
Je potřeba celou duší dospět k takovému stavu,
aby předmětem lásky byl jen Ježíš.
A kolik věcí mě ještě zajímá před Ježíšem!

15.

Skutečná horlivost má kořeny v tom,
že se každý den odevzdáváme službě Bohu.

16.

Jestliže jsme udělaly chyby, nesvalujme to na jiné, na vnější příčiny, na nemoci nebo počasí, ale vždy jen na svoji nedokonalost. Právě to je pro nás potřebné, ať nás i druzí považují za nedokonalé. Je to pro nás zisk, protože jen tak se můžeme cvičit v pravé pokoře.

17.

Odpuštění je největší věc v životě. Bůh nám s odpuštěním posílá i milost. Kdykoliv se k němu vracíme, miluje nás ještě víc než předtím. Ano, jediný úkon lásky napraví všechno.

18.

Po chybách druhých mi nic není, o ty se nestarám. Při větších nepříjemnostech si šeptám: „Ježíši, pojď se mnou, spolu toho člověka požehnáme.“

19.

Utrpení, které přináší s sebou den, je těžké, a je ho mnoho. Avšak utrpení, které posílá Bůh, přijímejme s plným objetím, a ne pouze koncem prstů. Pokud chceme dostat polibek lásky od Ježíše, musíme se přiblížit k jeho trnové koruně tak blízko, že se o ni popícháme. Bože, nedovol, aby únava z věrnosti k Tobě dolehla i na mě.

20.

Nechť je má láska mocnější než mé řetězy. Nic, nic ani nejčistší láska nejlepšího stvoření nedokáže nahradit Tvou lásku. A to ani tehdy, když ji obkličují bolesti Kalvárie.

Některé modlitby z deníku blahoslavené sestry Zdenky

1. Prosba o naplnění Boží vůle

Ó věčné Slovo, jednorozený Synu Boží, nauč mě pravé velkodušnosti i důstojně ti sloužit na každém místě bez vypočítavosti a úsilí vyhledávat pro sebe odpočinek. Nechci toužit po jiné odměně, než mít vědomí, že jsem plnila Tvou vůli. Ó Bože, ty jsi vždy tak blízko mě, ty chceš přebývat ve mně, v ubohém stvoření. Pohled', oddávám se Ti s celou bytostí a vždy se spojuji s Tebou. Prosím Tě, pusť mě co nejblíže k sobě, k svému Nejsvětějšímu Srdci. Dej mi žít ve stavu bez hříchu, v pokoře a ve skrytosti, a v andělské péči pro druhé. Prosím Tě, rozmnož ve mně milost trpělivosti a lásky a radostné obětavosti pro druhé. Ať Tě smím ustavičně milovat, milovat Tebe, mé jediné a nejvyšší dobro! Miluji Tě, Ježíši můj. A neustále Tě budu vzývat: Boží Duchu, oživuj mě! Můj Stvořiteli, obnovuj mě, hosti mé duše navštiv mě! Mých hříchů mě zbavuj, Otče ubohých a chudých, obohat' mě, svými duchovními dary naplň mně. Ó Duchu Svatý, vyslyš mě, můj Posvětiteli, posvěť mě, ohněm plápolající lásky mě rozpal. Ó Božská láska, opoj mě. V hodině mé smrti mě posilni, světlem věčné lásky mě oblaž, na věky mě k sobě připoutej.

Amen

2. Prosba o lásku

Ty, věčně plápolající a nikdy nevyhasínající Boží láska, zapal mě, abych vždy hořela láskou k Tobě a jen jí se sytila. Ježíši, ty jsi láska sama, spoj také moje srdce se svým, aby ho nic od tebe neoddělilo. Marie, Matko krásné lásky nauč mě milovat Ježíše. Ó Ježíši, který si Láska, dej mi lásku, abych Tě z celého srdce a nade všechno milovala.

Amen.

3. V úzkosti

Ó Můj nejsladší ježíš, který si ráčil za moji duši tak bolestně umřít, dej, ať Tvoje svaté rány otevrou nám nebeské brány, abych Tě mohla uzřít v nebi. Můj Bože, už teď přijímám každý způsob smrti z Tvých rukou, se všemi jejich úzkostmi, trápením a bolestmi, jak se tobě líbí, ochotně... odevzdaně.

Amen.

Litanie k blahoslavené Zdence Schelingové

Pane, smiluj se
Kriste, smiluj se
Pane, smiluj se

Bože, náš nebeský Otče,
Bože Synu, vykupiteli světa,
Bože Duchu Svatý,
Bože v Trojici jediný,

Svatá Maria, Matko Boží,
Blahoslavená Zdenko, hledající Boží vůli,
Blahoslavená Zdenko, odevzdaná Duchu Svatému,
Blahoslavená Zdenko, milující trpícího a ukřižovaného Krista,
Blahoslavená Zdenko, toužící s Kristem a pro Krista trpět,
Blahoslavená Zdenko, kráčející v šlépějích milosrdného a ukřižovaného Krista,
Blahoslavená Zdenko, milující Eucharistii,
Blahoslavená Zdenko, ctitelko Panny Marie,
Blahoslavená Zdenko, důvěřující Andělovi Strážnému,
Blahoslavená Zdenko, milující Církev,
Blahoslavená Zdenko, odvážná v budování Církve,
Blahoslavená Zdenko, milující svoji kongregaci,
Blahoslavená Zdenko, naplněná duchem pokání,
Blahoslavená Zdenko, ochotná obětovat se za druhé,
Blahoslavená Zdenko, trpělivá v těžkostech a při nepochopení,
Blahoslavená Zdenko, sloužící nemocným a trpícím,
Blahoslavená Zdenko, pomáhající pronásledovaným pro víru,
Blahoslavená Zdenko, odvážná při záchraně kněží,
Blahoslavená Zdenko, oběť lásky a násilí,
Blahoslavená Zdenko, odevzdaná Bohu v utrpení,
Blahoslavená Zdenko, hrdinská v odpouštění,
Blahoslavená Zdenko, vzor pevné víry,
Blahoslavená Zdenko, plná naděje,
Blahoslavená Zdenko, rozdávající usměv,
Blahoslavená Zdenko, vyzařující pokoj,
Blahoslavená Zdenko, chránící posvátnost neděle,
Blahoslavená Zdenko, plná vděčnosti za každou milost,

Blahoslavená Zdenko, vytrvalá v utrpení,
Blahoslavená Zdenko, konkrétní v lásce k bližním,
Blahoslavená Zdenko, nezlomná ve věrnosti,
Blahoslavená Zdenko, pokorná v službě,
Blahoslavená Zdenko, milující tichost,
Blahoslavená Zdenko, příklad zasvěceného života,
Blahoslavená Zdenko, milující všechny lidi.

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,
Beránku Boží, který snímáš hříchy světa,

Oroduj za nás, blahoslavená Zdenko,
aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Modleme se: Dobrotivý Bože, ty jsi dal blahoslavené Zdence mimořádnou lásku k Ukřižovanému Kristu, kterou projevila radostnou službou nemocným a Tvým kněžím. Prosíme Tě, dopřej i nám, abychom ji následovali v upřímné ochotě dát svůj život do služby bratřím a sestrám. Neboť Ty žiješ a kraluješ v jednotě s Duchem Svatým po všechny věky věků. Amen.

Zdroje:

1. Anton Hrabovštiak; *Za mrakmi je moje milované Slnko*, Lúč Bratislava 2023
2. Sestra Dominika Galeštoková, sestra Margaréta Kolníková; *Obeta darovaného života*, Lúč, Bratislava, 2017
3. Anton Hrabovštiak, Iva Štrborá-Jarošová; *Zdenka*
4. <https://www.zdenka.sk/>
5. ČESKÁ PROVINCE KONGREGACE MILOSRDNÝCH SESTER SVATÉHO KŘÍŽE
(klaster-km.cz)